

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
ІМЕНІ П. І. ЧАЙКОВСЬКОГО**

Кафедра теорії та історії культури

**ПОРАДНИК
ДО ПІДГОТОВКИ ТА ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ**

галузь знань: 03 «Гуманітарні науки»

спеціальність: 034 «Культурологія»

ОНП: «Культурологія: Музична культурологія»

Освітній ступінь «Магістр»

Київ -2021 рік

Порадник до підготовки та захисту кваліфікаційних робіт для студентів освітнього ступеня «Магістр» в галузі знань 03 «Гуманітарні науки», за спеціальністю 034 «Культурологія», освітньо-науковою програмою «Культурологія: Музична культурологія». 26 с.

Автори-укладачі: викладацький колектив кафедри теорії та історії культури Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського. Керівник – **Кривошея Т.О.**, доктор культурології, доцент, завідувач кафедри теорії та історії культури Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Рецензенти: **Андрущенко Т. І.**, доктор філософських наук, професор кафедри суспільних наук Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.

Затверджено кафедрою теорії та історії культури:

Протокол № 6 від «29» грудня 2021 року

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Науково-дослідницька магістерська робота виконується на завершальній стадії підготовки магістра культурології. Вона є підсумком самостійного комплексного дослідження однієї з проблем фахового спрямування та виконується індивідуально протягом терміну навчання у магістратурі паралельно із засвоєнням передбачених індивідуальним планом дисциплін.

Магістерська робота являє собою оригінальне, закінчене наукове дослідження теоретичного, теоретико-експериментального або теоретико-прикладного характеру, спрямоване на самостійне розв'язання складних дослідницьких завдань, пов'язаних з певною науковою або науково-практичною проблематикою кафедри. Науково-дослідницька магістерська робота повинна містити самостійні та нові наукові ідеї, мати внутрішню єдність та репрезентувати сукупність теоретичних і практичних положень, висновків і рекомендацій що пропонуються для публічного захисту у екзаменаційній комісії для отримання кваліфікації «магістр культурології».

Метою написання дипломної магістерської роботи є:

- розширення теоретичних знань магістрантів з фахової підготовки;
- систематизація та самостійний аналіз сучасних підходів до розв'язання складних питань, пов'язаних із новітньою інтерпретацією певних наукових проблем, що є об'єктом даного магістерського дослідження;
- поглиблення знань магістрантів із суміжних наук, насамперед з мистецтвознавства, музикознавства, філософії, психології, соціології;
- подальше удосконалення умінь та навичок самостійної роботи із науковою літературою, виявлення тенденцій і закономірностей досліджуваних процесів;
- формування умінь самостійно визначати об'єкти та етапи магістерського дослідження, обґрунтувати систему заходів, необхідних для розв'язання теоретичних та прикладних завдань;

- розвиток умінь самостійно формулювати найбільш вагомі узагальнення основних результатів, розробляти науково-практичні рекомендації щодо удосконалення управління навчальними закладами різного рівня акредитації;
- формування готовності й здатності студентів до самоосвіти і саморозвитку, самостійної дослідницької роботи в майбутній професійній діяльності.

Пропонований поради́к орієнтовано на допомогу студентам у підготовці, оформленні та захисті магістерських науково-дослідних робіт перед екзаменаційною комісією здобувачами НМАУ імені П. І. Чайковського другого освітнього ступеня зі спеціальності 034 «Культурологія».

ПІДГОТОВКА МАГІСТРСЬКОЇ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ

Тематика робіт визначається кафедрою теорії та історії культури НМАУ імені П. І. Чайковського (що відповідає за випуск студентів зі спеціальності 034 «Культурологія») згідно зі встановленими вимогами кваліфікаційної характеристики з урахуванням актуальних проблем сучасного розвитку культурологічної науки.

Вибір тем роботи є важливим етапом її підготовки. Доцільно для дослідження обирати тему в межах проблематики, над якою студент працював під час навчання. Тему роботи студент обирає під керівництвом викладача, який, водночас, є керівником магістерської науково-дослідної роботи. Студент може запропонувати своє формулювання теми. При цьому він повинен обґрунтувати доцільність і необхідність її розроблення та погодити її з викладачем з фаху та затвердити на засіданні кафедри теорії та історії культури.

Науковий керівник призначається з числа досвідчених викладачів, провідних фахівців з теорії та історії культури, культурології, музикознавства. Під час призначення наукового керівника повинен враховуватися принцип наступності наукового керівництва студентською науковою роботою на

попередніх курсах навчання, а також з урахуванням наукових інтересів студента.

Науковий керівник допомагає студентові у складанні плану до магістерської роботи, індивідуального завдання на її виконання, підборі матеріалів, надає різноманітні консультації щодо її змісту та оформлення, контролює регламент її підготовки, науковий рівень, дає попередню оцінку роботи та рекомендації щодо її вдосконалення, готує відзив про роботу з її ґрунтовною характеристикою відповідно до критеріїв оцінювання та загальний висновок щодо можливості її допущення до захисту.

Зміна теми допускається лише у разі неможливості її розроблення з об'єктивних причин, що з'ясовуються після підготовчого етапу опрацювання теми.

СТРУКТУРА І ЗМІСТ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

Зміст кваліфікаційної роботи повинен відповідати стандартам вищої освіти. Робота має бути актуальною, розкривати самостійні розвідки автора, містити наукову новизну та відображати практичне значення одержаних результатів, їх апробацію та впровадження в сферу практичної діяльності.

Обсяги кваліфікаційної роботи.

Обсяг роботи – 70-90 сторінок.

Список використаних джерел і додатки до обсягу роботи не зараховуються.

Вимоги до структури кваліфікаційної роботи

Обов'язковими структурними елементами кваліфікаційної роботи є:

Титульна сторінка роботи. Зразок титульної сторінки випускної кваліфікаційної роботи (проекту) наведений у *додатку 1*.

Зміст. Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування та номери початкових сторінок вступу, усіх розділів, підрозділів та пунктів, висновків, списку використаних джерел, додатків.

Перелік умовних позначень, символів, одиниць і термінів. Такий перелік вводить, якщо в роботі вжита специфічна термінологія, маловідомі скорочення, нові символи тощо. Перелік друкується двома колонками, у яких ліворуч за абеткою наводять скорочення, праворуч – їх детальну розшифровку. Якщо спеціальні терміни, символи, позначення і таке інше повторюється менше трьох разів, перелік не складають, а їх розшифрування наводять у тексті при першому згадуванні.

Вступ включає актуальність теми, мету і завдання дослідження, об'єкт і предмет дослідження, практичне значення отриманих результатів, апробацію результатів дослідження (пр. наявності).

Актуальність теми. Шляхом критичного аналізу та порівняння з відомими вже підходами до розв'язання проблеми обґрунтовують актуальність та доцільність роботи для розвитку відповідної галузі науки.

Мета і завдання дослідження. Автор повинен сформулювати мету роботи і завдання, які необхідно вирішити для досягнення поставленої мети. Мета – це кінцевий науковий результат, якого прагне досягти автор роботи у процесі власного дослідження. Завдання – це конкретні шляхи, засоби досягнення поставленої мети.

Об'єкт дослідження – це процес або явище, яке породжує проблемну ситуацію.

Предмет дослідження міститься в межах об'єкта і становить його частину. Об'єкт і предмет співвідносяться як загальне і часткове. В об'єкті виокремлюється та його частина, яка й стане предметом дослідження. Саме на предмет спрямована увага автора, оскільки він має визначати назву роботи.

Апробація результатів та публікації. Якщо автор брав участь у наукових конференціях, семінарах із оголошенням результатів своєї роботи та має цьому підтвердження (опубліковані тези, статті або програму конференції за темою роботи), то слід зазначити їх назву, рік та місце проведення, а також вказати публікації із теми дослідження.

Основна частина роботи може складатися з розділів (при необхідності – підрозділів, пунктів та підпунктів). В **Основній частині** перший розділ може бути присвячений огляду історії питання, ступеню розробленості проблеми. Інші розділи містять опис ходу дослідження. Назви розділів та підрозділів не повинні збігатися з загальною назвою роботи. Кожний розділ слід завершувати окремим підсумками. Основному тексту кожного розділу можна надати передмову з короткою характеристикою обраного напрямку, переліком та обґрунтуванням методів, що застосовані у дослідженні.

Головною складовою основної частини має бути ґрунтовне і вичерпне розкриття результатів власної розвідки автора. Проблема дослідження має розглядатися у контексті актуальних питань сучасної культурології, при необхідності спиратися на дані інших гуманітарних наук – музикознавства, мистецтвознавства, філософії, естетики, антропології, історії тощо. Викладення матеріалу вимагає підпорядкування одній провідній ідеї, яка є ключовою у дослідженні і чітко визначена автором.

Заключні **Висновки** мають ґрунтовний характер. Вони містять формулювання розв'язаної наукової проблеми, узагальнюють найважливіші наукові та практичні результати роботи, визначаються перспективи подальшого дослідження проблеми. У Висновках здобувач повинен стисло, узагальнено викласти результати дослідження, а також практичні рекомендації щодо можливого їх впровадження.

Список використаних джерел. Упорядкування матеріалу у списку використаних джерел може відбуватись за алфавітом, за порядком згадування, за видом джерела. Кількість використаних джерел, зазвичай, може бути не менше 50-ти позицій. Бібліографічний опис джерел та літератури складають відповідно до чинних стандартів з бібліотечної або видавничої справи.

Додатки. За необхідності до додатків доцільно включити допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи (інструкції, методики, опис алгоритмів дій, конспекти заходів тощо); ілюстрації допоміжного характеру (таблиці, діаграми, схеми, графіки, карти, репродукції картин,

ілюстрації до творів тощо) та ін. На кожний додаток повинно бути посилання в тексті.

ВИМОГИ ДО ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ НАУКОВО-ДОСЛІДНИХ РОБІТ

Магістерська робота друкується на аркушах білого паперу формату А4 (210x297 мм). **Основний текст** роботи друкується з одного боку аркуша через 1,5 комп'ютерних інтервали шрифтом Times New Roman, розмір шрифту – 14. Абзацний відступ – 1,25 мм. Текст необхідно від форматувати, залишаючи береги таких розмірів: лівий – 30 мм, верхній, нижній – 20 мм, правий – 10 мм. У тексті документа необхідно дотримуватись рівномірної щільності, контрастності та чіткості зображення впродовж усього документа.

Робота подається до захисту у переплетеному вигляді.

Кваліфікаційна робота виконується українською мовою.

Оформлення розділів (підрозділів)

Текст основної частини поділяють на розділи, підрозділи, пункти та підпункти. Заголовки структурних частин «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «РОЗДІЛ», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» друкують великими літерами симетрично до тексту. Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацу. Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з кількох речень, їх розділяють крапкою. Заголовки пунктів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу.

Кожна структурна частина роботи починається з нової сторінки (крім назв підрозділів і пунктів у межах розділу).

Не допускається розташування назв розділів, підрозділів, а також пунктів і підпунктів у нижній частині сторінки, якщо після неї міститься лише один рядок тексту.

Відстань між заголовком (за винятком заголовка пункту) та текстом повинна дорівнювати 3–4 інтервалам.

Нумерація

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць, формул подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою кваліфікаційної роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер сторінки не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому верхньому куті сторінки без крапки в кінці.

Такі структурні частини випускної роботи, як «ЗМІСТ», «ПЕРЕЛІК УМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ», «ВСТУП», «ВИСНОВКИ», «СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ», «ДОДАТКИ» не мають порядкового номера. Інші розділи, підрозділи, пункти, підпункти нумерують арабськими цифрами. Номер розділу ставлять після слова «РОЗДІЛ», після номера крапку не ставлять, потім з нового рядка друкують заголовок розділу. Підрозділи повинні мати порядкову нумерацію в межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу й порядкового номера підрозділу, відокремленого крапкою. Після номера підрозділу (підпункту) ставлять крапку (наприклад: 1.1.; 1.3.; 1.2.4.). Пункти нумерують у межах кожного підрозділу. Номер пункту складається з порядкових номерів розділу, підрозділу, пункту, між якими ставлять крапку. У кінці номера повинна стояти крапка, наприклад: «1.3.2.» (другий пункт третього підрозділу першого розділу). Потім у тому ж рядку наводять заголовок пункту.

Всі аркуші, на яких розміщені згадані структурні частини, нумерують звичайно. Рисунки і таблиці, розміщені на окремих сторінках, включають до загальної нумерації сторінок документа.

Вимоги до оформлення ілюстрацій, таблиць, формул та додатків

Ілюстрації (креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, фотознімки) потрібно розташовувати безпосередньо після тексту, де вони згадуються вперше, або на наступній сторінці. На всі ілюстрації повинні бути посилання у тексті.

Якщо ілюстрації створені не автором роботи, необхідно зробити певні посилання, дотримуючись вимог чинного законодавства щодо авторських прав.

Креслення, рисунки, графіки, схеми, діаграми, які містяться у тексті, повинні відповідати вимогам стандартів.

Ілюстрації повинні мати назву, яку розташовують безпосередньо під зображенням. За необхідності під ілюстрацією розміщують пояснювальні дані. Ілюстрації позначаються словом «Рисунок...», яке разом із назвою ілюстрації розташовують після пояснювальних даних. Наприклад: «Рисунок 4.2. Схема розміщення...» або «Рис. 4.2. Схема розміщення...».

Ілюстрації потрібно нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу, за винятком ілюстрацій, наведених у додатках. Номер ілюстрації складається з номера розділу та порядкового номера ілюстрації, відокремлених крапкою, наприклад, другий рисунок третього розділу позначається як «Рисунок 3.2» або «Рис. 3.2».

Посилання на ілюстрації роботи вказують порядковим номером ілюстрації, наприклад, «Рис. 1.2».

Таблиці. Цифровий матеріал здебільшого оформлюють у вигляді таблиць. Таблицю слід розташовувати безпосередньо після тексту, у якому вона згадується вперше, або на наступній сторінці. На всі таблиці повинні бути посилання у тексті.

Таблиці потрібно нумерувати арабськими цифрами порядковою нумерацією в межах розділу (за винятком додатків). Номер таблиці складається з номера розділу й порядкового номера таблиці, відокремлених

крапкою. Наприклад: друга таблиця третього розділу позначається як «Таблиця 3.2».

Слово «Таблиця» вказують один раз праворуч над першою частиною таблиці. Якщо таблиця переходить на наступну сторінку, то над іншими частинами пишуть «Продовження таблиці» із зазначенням номера.

Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Назву і слово «Таблиця» починають з великої літери. Назву не підкреслюють.

Заголовки таблиці починають з великої літери, а підзаголовки – з малої, якщо вони становлять одне речення із заголовком. Підзаголовки, які мають самостійне значення, пишуть з великої літери. У кінці заголовків і підзаголовків таблиць крапки не ставлять. Заголовки й підзаголовки граф зазначають в однині.

Таблицю з великою кількістю рядків можна переносити на інший аркуш. При перенесенні таблиці на інший аркуш (сторінку) назву вміщують тільки над її першою частиною. Таблицю з великою кількістю граф можна ділити на частини і розміщувати одну частину під іншою в межах одної сторінки. Якщо рядки або графи таблиці виходять за формат сторінки, то в першому випадку в кожній частині таблиці повторюють її головку, в другому випадку – боковик.

На всі таблиці повинні бути посилання в тексті, при цьому слово «таблиця» в тексті пишуть скорочено, наприклад: «...у табл. 1.» У повторних посиланнях на таблиці та ілюстрації треба вказувати скорочено слово «дивись», наприклад: «див. табл. 1.3».

Формули та рівняння розташовують безпосередньо після тексту, у якому вони згадуються, посередині сторінки. Вище й нижче кожної формули повинно бути залишено не менше одного вільного рядка.

Формули та рівняння у тексті слід нумерувати порядковою нумерацією в межах розділу. Номер формули або рівняння складається з номера розділу й порядкового номера формули (рівняння), відокремлених крапкою.

Наприклад: третя формула першого розділу позначається як «(1.3)». Номер формули зазначають на рівні формули в дужках у крайньому правому положенні у рядку.

Пояснення значень кожного символу й числового коефіцієнта потрібно давати з нового рядка. Перший рядок пояснень починають з абзацу словом «де» без двокрапки.

Посилання на формули вказують порядковим номером формули в дужках, наприклад «... у формулі (2.1)».

У додатках розміщують матеріал, який не може бути послідовно розташований в основній частині через великий обсяг, суто технічний характер або внаслідок неможливості способу відтворення (викладений на папері іншого формату). У додатки можуть бути внесені окремі ілюстрації, таблиці, схеми тощо.

Додатки потрібно оформлювати як продовження рукопису на подальших сторінках, розташовуючи відповідно до появи посилань на них у тексті. Додатки повинні мати спільну з рукописом наскрізну нумерацію сторінок.

Додатки позначають послідовно арабськими цифрами. Наприклад: Додаток 1; Додаток 2. Якщо у тексті один додаток, то він позначається як Додаток.

Ілюстрації, таблиці, формули та рівняння, що є у тексті додатків, нумерують у межах кожного додатка.

Загальні правила цитування та посилання на використані джерела

При написанні кваліфікаційної роботи студент повинен давати посилання на джерела, матеріали або окремі результати з яких наводяться в дослідженні, або на ідеях і висновках яких розроблюються проблеми, задачі, питання, вивченню яких присвячена робота. Такі посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, дають необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг. Посилатися потрібно на останні видання

публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання.

Посилання подаються у тексті роботи у квадратних дужках – [14, с. 20], де перша цифра – номер джерела у списку літератури, а друга – номер сторінки.

Запозичені висловлювання обов'язково беруть у лапки (оформлювати у вигляді цитати) та посилатися на першоджерело. Порухення цих вимог може призвести до кваліфікації дій автора як плагіату й до недопущення роботи до захисту.

Приклад: Цитата в тексті: «... незважаючи на пріоритетне значення мовних каналів зв'язку між діловими партнерами, ні в якому разі не можна ігнорувати інші канали передачі інформації [13, с. 29]».

Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст. Пряме цитування конкретного джерела не повинно перевищувати 1–2 абзаців. Кількість прямих цитат на одній сторінці роботи не повинна перевищувати 2–3. Не потрібно подавати цитати у висновках.

Загальні вимоги до цитування такі:

а) текст цитати починається і закінчується лапками і наводиться в тій граматичній формі, у якій він поданий у джерелі, із збереженням особливостей авторського написання. Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, які викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий»;

б) цитування повинне бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні не допускається;

в) кожна цитата обов'язково супроводжується посиланням на джерело;

г) при непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами) потрібно бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів і давати відповідні посилання на джерело;

д) цитування не повинно бути ні надмірним, ні недостатнім;

е) якщо автор випускної кваліфікаційної роботи (проекту) виділяє деякі слова, то робиться відповідне застереження, наприклад: (курсив наш. – В.М.), (підкреслено мною. – В.М.), (розрядка моя. – В.М.).

ПОРЯДОК РОБОТИ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАХИСТУ

Теми магістерських науково-дослідних робіт закріплюють за студентами на початку третього семестру. Керівник регулює процес виконання студентом усіх розділів кваліфікаційної роботи, контролює строки завершення окремих етапів, визначає доцільність та обсяги конкретних рішень, обґрунтувань, розробок тощо.

Наступним етапом є попередній захист магістерської дипломної роботи перед спеціально створеною комісією кафедри, що випускає.

Попередній захист проводиться за 3-4 тижні щодо захисту дипломної роботи перед ДЕК відповідно до графіка, який доводиться до відома студентів за 1 місяць до початку попереднього захисту. Здійснюється остаточна перевірка на академічний плагіат на етапі представлення матеріалів роботи для розгляду на засіданні кафедри. Строк подачі здобувачами кваліфікаційних робіт Адміністратору антиплагіатної системи для перевірки на академічний плагіат – не пізніше ніж за п'ять робочих днів до дати проведення попереднього захисту кваліфікаційних робіт на кафедрі. Для здійснення перевірки автор роботи звертається із заявою на ім'я відповідальної особи, в якій дає згоду на перевірку. Згідно із Положенням про дотримання академічної доброчесності у Національній музичній академії України імені П. І. Чайковського, затвердженого Вченою радою 28 грудня 2021 р., протокол № 6 (Наказ № 231-А від 28.12.2021 р.) встановлено рекомендований показник рівня оригінальності тексту кваліфікаційних робіт здобувачів магістерського ступеня освіти за спеціальністю 034 «Культурологія» – не нижче 60% (протокол № 6 засідання кафедри теорії та історії культури НМАУ імені П. І. Чайковського від 29.12.2021 р.).

Студент подає на попередній захист роботу у завершеному, але не зшитому вигляді. Кафедра оцінює роботу на підставі виступу студента, а також рецензії на попередній варіант магістерської роботи. Рецензія містить оцінку виконання студентом завдання в цілому, грамотність, якість і логічність викладання, оформлення роботи. У висновку рецензії викладається загальну оцінку,

відзначаються негативні і позитивні сторони роботи, оригінальні та вдалі рішення тощо. Негативна рецензія не є підставою для відхилення роботи від захисту, натомість робота може бути повернена на доопрацювання. У разі виявлення несуттєвих недоліків встановлюється термін для їх виправлення. У разі невідповідності встановленим вимогам, наявності суттєвих недоліків, готується висновок кафедри про недопущення роботи до її захисту в державній комісії. Студенти, які у встановлений термін не представили роботи або одержали рішення про їх невідповідність встановленим вимогам, до захисту не допускаються.

Захист кваліфікаційної роботи передбачає встановлення релевантності рівня науково-дослідницької підготовки випускника вимогам, що висувають до здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти в галузі гуманітарних наук за спеціальністю 034 «Культурологія». Кваліфікаційна робота передбачає розв'язання складної спеціалізованої задачі або практичної проблеми музичної культурології та характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Студент представляє свою роботу державній екзаменаційній комісії у виступі, який супроводжується презентацією. На виступ відводиться до 15 хвилин. Текст виступу студента на захисті магістерської роботи погоджується науковим керівником. У процесі захисту ДЕК заслуховує короткий зміст роботи у викладі студента. Далі студенту ставлять запитання за темою роботи члени ДЕК і присутні на захисті викладачі Академії. Потім виступає рецензент (із числа працівників кафедри теорії та історії культури) та зачитується зовнішня рецензія фахівця, що займається суміжною проблемою. Після захисту робіт, ДЕК на закритому засіданні обговорює результати і, враховуючи отримані відгуки, рецензії виносить рішення про рівень захисту і виконання роботи, про присвоєння кваліфікації та видачі дипломів. Під час цього засідання члени ДЕК підписують протоколи засідання.

У тих випадках, коли ДЕК приймає рішення про те, що студент не захистив кваліфікаційної роботи, тобто отримав незадовільну оцінку, відповідна інформація фіксується в протоколі засідання ДЕК.

Студент, який отримав незадовільну оцінку під час захисту кваліфікаційної роботи, відраховується, про що йому видається академічна довідка встановленого зразка. Якщо студент не з'явився на захист, то у протоколі ДЕК відзначається, що він є не атестованим через неприбуття на засідання комісії. Студенти, не атестовані у встановлений термін, мають право на повторний захист в наступний період роботи ДЕК відповідно до чинного законодавства.

ПЕРЕЛІК ДОКУМЕНТІВ, ЯКІ ПОДАЮТЬСЯ У ДЕК

Перед початком засідань, навчальна частина подає у ДЕК такі документи:

1. наказ (витяг з наказу) про затвердження складу ДЕК;
2. розклад роботи комісії;
3. наказ про затвердження списків студентів, допущених до захисту дипломних робіт;
4. зведені відомості успішності;
5. додаткові матеріали, які характеризують наукову і практичну цінність виконаної роботи.
6. висновок результатів перевірки на академічний плагіат.

Перед захистом дипломних робіт секретар кафедри повинен отримати такі матеріали та документи:

1. виконану кваліфікаційну роботу з усіма необхідними підписами на титульному листі (Додаток 1);
2. дві письмові рецензії на кваліфікаційну роботу.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ДИПЛОМНОЇ РОБОТИ

1. Теоретичний рівень дослідження

“90-100” – дуже високий теоретичний рівень (логічна чіткість, евристична грамотність, висока інформованість за темою дослідження, самостійність і наукова коректність висновків);

“74-89” – високий теоретичний рівень (логічна чіткість, евристична грамотність, достатня інформованість за темою дослідження, достатня самостійність і наукова коректність висновків);

“60-73” – середній теоретичний рівень (логічна нечіткість, недостатня евристична грамотність, достатня інформованість за темою дослідження, несамотійність висновків);

“0-59” – низький теоретичний рівень (відсутність логіки дослідження, слабка інформованість, наукова некоректність висновків).

2. Обґрунтування вирішення проблеми дослідження, аналіз проблеми

“90-100” - вирішення проблеми обґрунтовано повністю, аналіз проблеми подано в повному обсязі;

“74-89”- вирішення проблеми обґрунтовано достатньо, аналіз проблеми недостатньо повний;

“60-73” – вирішення проблеми обґрунтовано частково, дані уривчасті відомості що до проблеми дослідження;

“0-59” – вирішення проблеми не обґрунтовано.

3. Взаємозв'язок вирішуваних завдань

“90-100” - всі частини дослідження взаємопов'язані і співвіднесені з більшою загальною науковою проблемою

“74-89” - рішення завдань взаємопов'язане, але недостатньо співвіднесені з більшою загальною науковою проблемою;

“60-73” - вирішення завдань в цілому взаємопов'язано, але спостерігається відносна ізольованість частин дослідження;

“0-59” – завдання дослідження не вирішені, зв'язок між окремими завданнями і частинами дослідження є фрагментарним.

4. Якість оформлення дипломної роботи

“90-100” – дуже висока якість (робота оформлена у повній відповідності з вимогами або є не більше двох незначних відхилень)

“74-89” - висока (є не більш одного порушення і двох відхилень від вимог);

“60-73” - посереднє (є не більш двох порушень);

“0-59” – низьке (є грубі порушення).

5. Виступ на захисті дипломної роботи

“90-100” – якісне, чітке викладання змісту, відсутність суперечливої інформації, демонстрація знання своєї роботи та вміння відповідати на запитання;

“74-89” - чітке викладання змісту, надто короткий виклад висновків, відсутність суперечливої інформації, демонстрація знання своєї роботи та вміння відповідати на запитання;

“60-73” - виклад змісту є фрагментарним, висновки доповіді дуже короткі або відсутні, плутанина в наукових поняттях, відсутність відповідей на низку запитань;

“0-59” - виклад змісту є фрагментарним, висновки доповіді відсутні, плутанина в наукових поняттях, відсутність відповідей на запитання.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, заліку
90 – 100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	задовільно
60-63	E	
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання

0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни
------	----------	--

ДОДАТКИ

Додаток 1

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА МУЗИЧНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ ІМЕНІ П.І.ЧАЙКОВСЬКОГО**

історико-теоретичний факультет
(назва факультету)

кафедра теорії та історії культури
(повна назва кафедри)

Кваліфікаційна робота

магістр

(освітній ступінь)

на тему _____
_____
_____

Виконав(ла): студент другого курсу

03 «Гуманітарні науки»

034 «Культурологія»

ОНП «Музична культурологія»

_____
(прізвище та ініціали)

Керівник _____

(прізвище та ініціали)

Рецензент

внутрішній _____

(прізвище та ініціали)

Рецензент

зовнішній _____

(прізвище та ініціали)

Теми дипломних робіт

1. Звуковий простір навколишнього середовища в експериментах саунд-арту.
2. Культура звукового простору кінокартин Ларса фон Трієра: формування, генеза, стильові характеристики.
3. Феномен мовчання в мистецьких експериментах ХХ сторіччя.
4. Проблема діалогу культур у творчості Д. Шостаковича: образність, драматургія, стиль (на прикладі циклу оп. 21 на слова японських поетів).
5. Образ козака як народного героя в українській музичній культурі Нового часу XVII поч. XVIII століття (на прикладі дум та шкільної драми).
6. Канти як барокове явище музичної субкультури Києво-Могилянської Академії XVII поч. - XVIII століття.

РЕЦЕНЗІЯ

на кваліфікаційну роботу студента _____ курсу

(прізвище, ім'я, по батькові)

історико-теоретичного факультету (кафедри теорії та історії культури)

НМАУ імені П. І. Чайковського,

який навчається за спеціальністю 034 «Культурологія» за темою

“

”

У рецензії повинні бути відображені:

- загальна характеристика теми, її актуальність та значення;
- глибина розкриття теми;
- характеристика використаних матеріалів (наукові джерела та сучасна науково-теоретична література, методичні матеріали, довідкові джерела та ін.);
- наукове та практичне значення висновків дипломної роботи, можливість їх впровадження;
- науковість, логіка побудови тексту, його стилістичні особливості;
- якість оформлення роботи, відповідність до вимог (основний текст, список літератури, малюнки, таблиці та інше);
- загальне оцінювання дипломної роботи за шкалою оцінювання: (національна та ECTS).

Рецензент* (посада, місце роботи, вчене звання, вчений ступінь)

_____ (Прізвище І. по Б.)

(власноручний підпис)

“ _____ ” _____ 201__ року

* Для рецензентів з сторонніх організацій необхідно завірити підпис рецензента за основним місцем роботи печаткою.

ПРИКЛАДИ ОФОРМЛЕННЯ СПИСКУ ДЖЕРЕЛ

Книги

Один автор

Василенко К. Ю. Український танець : підручник. Київ : Мистецтво, 1997. 282 с.

Зубавіна І. Б. Кінематограф незалежної України: тенденції, фільми, постаті / ІПСМ АМУ. Київ : Фенікс, 2007. 296 с.; іл.

Два автора

Лобановський Б. Б., Говдя П. І. Українське мистецтво другої половини ХІХ – початку ХХ ст. Київ : Мистецтво, 1989. 206 с.

Три автора

Хорошун Б. І., Язвінська О. М., Серова О. Ю. Українська та зарубіжна культура : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і допов. Київ : НТУ, 2010. 464 с.

Чотири автори

Історія світової та української культури : підручник / В. А. Греченко, І. В. Чорний, В. А. Кушнерук, В. А. Режко. Київ : Літера, 2000. 464 с.

Культурна спадщина людства : збереження та використання : навч. посіб. / В. І. Акуленко та ін. ; за ред. І. П. Магазинщикової. Львів, 2002. 160 с.

П'ять і більше авторів

Українська та зарубіжна культура : навч. посіб. / М. М. Закович та ін. Київ : Знання, КОО, 2000. 622 с.

Колективний автор

Лекції з історії світової та вітчизняної культури : навч. посіб. Вид. 2-ге, перероб. і доп. / за ред.: А. В. Яртия, В. П. Мельника. Львів : Світ, 2005. 568 с.

Нариси з історії українського дизайну ХХ століття : зб. ст. / ІПСМ НАМ України ; за заг. ред. М. І. Яковлева ; редкол. : В. Д. Сидоренко (гол.), А. О. Пучков, О. В. Сіткарьова та ін. Київ : Фенікс, 2012. 256 с.; іл.

Багатомне видання

Яворницький Д. І. Історія запорозьких козаків : у 3-х т. / редкол.: П. С. Сохань (гол.) та ін. Київ : Наук. думка, 1990–1991. Т. 1. 592 с.

Історія України : у 2-х т. Т. 1: До середини XVII ст. / Н. Д. Полонська-Василенко ; голов. ред. С. Головка. 4-е вид., стер. Київ : Либідь, 2002. 588 с.

Автор і перекладач Платон. Держава / Платон ; пер. з давньогрец. Д. Коваль. Київ : Основи, 2000. 355 с.

Частина видання

Розділ книги

Чехович В. А. Державно-правові питання українізації в 20-х роках. *Держава і українська інтелігенція: деякі проблеми взаємовідносин у 20-х – на початку 30-х років*. Київ, 1990. С. 3–26.

Тези доповідей, матеріали конференцій

Дьяченко В. В. Визначення творчої діяльності звукорежисера. *Культурномистецьке середовище: творчість та технології* : зб. матеріалів доп. учасн. VIII Міжнар. наук.-творч. конф., 16 квіт. 2015 р. Київ : НАКККіМ, 2013. С. 135–137.

Сидоровська Є. А. Міжкультурний потенціал вітчизняних культурнодозвіллевих практик (на прикладі театру-студії імпровізації «Чорний квадрат»). *Економіка і культура України в світових глобалізаційних процесах: позиціонування і реалії* : III Міжнар. наук.-практ. конф., 21–22 берез. 2018 р. : тези доп. / М-во освіти і науки України, М-во культури України, Київ. ун-т культури, Київ. нац. ун-т культури і мистецтв. Київ, 2018. Ч. 1. С. 183–184.

Статті з продовжуваних і періодичних видань

Довгопол Н. О. Танець у контексті української культури XVI–XVII сторіч. *Мистецтвознавчі записки* : зб. наук. праць. 2012. Вип. 21. С. 160–166.

Шалапа С. В. Нова стилістика в мистецтві хореографії: початок XX століття. *Культура і сучасність* : альманах. Київ : НАКККіМ, 2017. № 1. С. 163–168.

Кравченко О. В. Культурна політика в Україні за часів незалежності. Дискурс публічної політики. *Культура України* : зб. наук. праць / Харк. держ. акад. культури ; відп. ред. В. М. Шейко. Харків : ХДАК, 2010. Вип. 29. С. 47–57.

Ahearne J. Cultural policy explicit and implicit: a distinction and some uses. *International Journal of Cultural Policy*. 2009. 15(2). May. P. 141–153.

Електронні ресурси

Книги

Бокань В., Польовий Л. Історія культури України : навч. посіб. Київ : МАУП, 2002. 256 с. URL: http://elcat.pnpu.edu.ua/docs/gp_07.pdf (дата звернення: 10.11.2018).

Попович М. Нарис історії культури України. Київ, 1998. URL: <http://litopys.org.ua/porovuch/narys.htm> (дата звернення: 10.11.2018).

Періодичні видання

Ручка А. Культурний потенціал сучасного українського соціуму: стан та особливості реалізації. *Бібліотечна планета*. 2010. № 3. С. 22–25. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bp_2010_3_7 (дата звернення: 10.10.2018).

Colletta L. Political Satire and Postmodern Irony in the Age of Stephen Colbert and Jon Stewart. *Journal of Popular Culture*. 2009. Vol. 42, № 5. P. 856–874. DOI: 10.1111/j.1540-5931.2009.00711.x.

Сторінки з веб-сайтів

Дерега В. В. Культурна глобалізація та принципи сучасної культурної політики. *Соціальна і гуманітарна політика*. URL: <https://buklib.net/books/35857/> (дата звернення: 10.10.2018).